

LERARENJURY

Tweede graad

3de prijs

Achter de spiegel.

Soms kijk ik in de spiegel. Ik heb geprobeerd het niet te doen. Maar wat terugkijkt, ben ik niet. Het is een leeg lichaam dat niet lijkt op het lichaam in het zicht. Het kijkt me aan, met ogen vol angst. Hoe vaak ik het raam ook schoonmaak, de reflectie blijft onduidelijk. Ik ben gewend geraakt aan de reflectie. Ze zijn mij ook aardig gaan vinden. We hebben elkaar bijnamen gegeven, hoewel de naam die ze mij hebben gegeven vreemd is. Alles aan hen is vreemd.

Ze komen voor de spiegel en roepen verschillende dingen uit. Soms wensten ze dat ze vleugels hadden, om weg te vliegen van alle droefheid.

Of wensten dat ze naar een andere wereld kunnen teleporteren. Een magische.

Ik heb veel over hen geleerd, meer dan ik had gedacht.

Deze persoon is ingewikkeld, en dat geldt ook voor hun problemen.

We zijn goede vrienden geworden, zij en ik.

Ik zou ze willen knuffelen als ze huilen, of dat mijn raam op ware grootte was.

Soms wil ik er dwars doorheen lopen, maar ze vinden het niet leuk als ik dat doe.

Ze zullen het uitschreeuwen over een nachtelijke paralyse demon, maar ik zie er geen.

We zijn één en hetzelfde, maar toch verschillen we als vlammen.

Dezelfde ziel, verschillende werelden.

Soms zou ik willen dat ze mijn huis zouden bezoeken, maar dan zouden ze net als ik achter de spiegel worden opgesloten.

Een fantasiewereld die maar weinigen te zien krijgen.

Acelya Calis (3BAUK a)

LERARENJURY

Tweede graad

2de prijs

Mezelf in het oog van de angst
ik leef
Ik leef zoals elk ander mens
de manier waarop ik leef
is de onbekende
wanneer ik opkijk naar iemand
leef ik zoals die persoon
gelukkig of niet is dan van geen belang
maar wil ik zo blijven leven
in iemand anders zijn angst?
wil ik de pijn voelen van die persoon?
Mezelf?
De angst is te groot om mezelf te zijn
Toch wil ik mezelf worden
al kost het pijn en verdriet
ik wil een seconde mezelf geweest kunnen zijn

Merel Geenard (4WKDc)

LERARENJURY

Tweede graad

1ste prijs

Uitbraak uit de vergetelheid

Vergeten.

Ik denk aan al die momenten.

Het is zwaar om vaarwel te zeggen.

Vaarwel zeggen is moeilijk tegen het verleden.

Maar nu ben ik vrij, vrij van de leegte.

Vrij van de eenzaamheid, vrij van alle lijden.

Ik kan nu zijn wie ik wil, ik breek los en ik gil.

Ik breek los van de kettingen die mij ketenden in de vergetelheid.

Uit de schaduw die mij overspoelde en waar ik was zoals de rest.

Maakt het uit wie ik ben?

Is wat ik wil verkeerd?

Wat wil ik ook al weer?

Ik weet het al niet meer.

De vergetelheid voelde net een eeuwigheid.

De vergetelheid is de duisternis in je hart die je emoties vast houden en niet meer laten gaan.

Een plek waar niks verandert totdat je uit de ban van andermans schaduw breekt.

Breek los uit de vergetelheid, wees niet meer degene die lijdt.

Je bent goed zoals je bent, wees geen brave meid of stoere vent.

Wees jezelf en neem wraak op het zogenoemde "normaal".

Jezelf zijn is normaal, het enige wat nog telt is dat je dit bericht aan iedereen meldt.

Breek los uit de vergetelheid en straal als een ster.

Je bent goed zoals je bent.

Faysal Yanori (4AOa)

LERARENJURY

Derde graad

3de prijs

En toen, toen wist ik wie ik was...
Gedaan met passen en meten,
Weg met al het strakke en starre.

Ik was iets, iemand:
iets dat zij in mij niet zagen, niet alleen een knappe tekenares maar ook een psychologe
hetwelk voor portretschilderen onontbeerlijk is.
Een fijn opmerker, een inbrave ziel, geniepig, onbetrouwbaar, ontevreden en argwanend,
een mooie collectie.

Onbetreden, maagdelijk. Zo voelde ik mij nadat ik uren had zitten schilderen in mijn atelier.
De grote kunstenaressen die ik worden zal, gered uit de catastrofe. Alle duistere gedachten
zorgvuldig verpakt in een afgesloten kamer, een kamer die zich alleen opende als ik kunst
maakte en zo langzaam maar zeker leeg liep.

En toen werd het voor mij helemaal spel.
In de roes waarin ik aan iets nieuws begon, was geen gepieker. Zolang ik schilderde
was ik ik.

Samantha Nock (5AOa)

LERARENJURY

Derde graad

2de prijs

Absurdist

Ze is als een vrijstaande waarnemer
Van haar emotionele landschap
Een transparante silhouet
Tegen een grijze lucht

Het licht wierp alles
In melancholische toon
Je hoorde haar eerste waarheid
Maar proeft nu haar laatste leugen

Je kan van een absurdist houden
Maar niet op haar rekenen
Want ze zal je nooit vertrouwen
En je onbedoeld breken

Dit kon je niet weten
Voordat je haar datete

Milayka Janneman (6VBKa)

LERARENJURY

Derde graad

1ste prijs

Ik wil mezelf kunnen zijn

Gevangen in mijn spiegelbeeld
Omarm ik mijn vrouwelijke vormen
De vrouw in mij heelt
Hoofd vol woeste stormen
Ik bemin haar, op een afstand
Haar zee is de nacht
Water ontmoet de oeverrand
Gevreesde staar van smaragd

Omringt door mijn schaduw
Mijn angst kust haar huid
Gekrijs van de zwaluw
Ik ben niet meer dan onkruid
Vrouwelijke wanhoop
Stort ik in haar nacht
Mijn reflectie die zich losknoopt
Gevangen in haar macht

Stille vrouw kwijnend van pijn
Verloren ik
Weerkaatst mijn spiegelbeeld in de fontein
Een dodelijke blik
Vrouw in mij, ik wil mezelf kunnen zijn.

Ilse Vissers (5VBKa)

LEERLINGENJURY

3de prijs

Wees mijn zon

Wees mijn zon
Laat me groeien
Wees mijn lichtbron
Laat me bij jou openbloeien

Wees de regen
Die mijn tranen van verdriet wegspoelt
Een water zegen
Vloei wanneer je het aanvoelt

Wees de wind
Die zacht door mijn haren bries
En zich met me bemint
Krachtige wind die woede kiest

Wees mijn aarde
Waarin ik mij voortplant
De plant die ik baarde
Neem van mij geen afstand

Wees mijn bestaan
Mijn woede, mijn verdriet
Mijn rood en mijn cyaan
Mijn herinnering, vergeet mij niet
Wees mijn zon.

Ilse Vissers (5VBKa)

LEERLINGENJURY

2de prijs

Maar waarom?

je mag je kleden hoe je wilt MAAR zorg dat je niet te veel huid toont
je mag make-up dragen MAAR zorg dat het er natuurlijk uitziet
je mag met een lief thuiskomen MAAR het mag niet van hetzelfde geslacht zijn
je mag je mening geven MAAR we zullen niet luisteren naar onbelangrijke zaken
je mag jezelf zijn MAAR...
maar maar maar maar maar
altijd een 'maar', nooit een 'omdat'
waarom laat je me niet vrij zijn?
waarom moeten ik de normen volgen die gesteld zijn door de samenleving?
waarom moet ik mij aanpassen aan de wil van de maatschappij?
...
stilte

ik volg jouw regeltjes niet zonder een reden
net zoals jij ons nooit zal horen zonder een reden

Anouk Joosten (5ARV)

LEERLINGENJURY

1ste prijs

Voor jou

Ik ben niet het ideale kind,

Maar voor jou doe ik mijn best.

Ik wil mezelf wel zijn,

Maar dat kan ik niet,

Want voor jou doe ik mijn best.

Ik zou de beste dochter willen zijn,

Maar mezelf verstoppen dat doet pijn.

Ik heb mijn eigen stijl,

Ben mijn eigen persoon,

En toch is mijn best niet goed genoeg.

Ik bedank je voor de kansen,

Maar het doet me zo veel pijn,

De dingen die je zei.

“Dit is vast een trend”

“Je loopt met de menigte mee”

Maar nee...

Ik ben ik,

Mijn eigen persoon,

Anders dan alle anderen.

Ondanks alle imperfecties,

Doe ik voor jou toch mijn best.

Liana Vandenberk (5 TBK-GAD)